

DANSK HOVAWART KLUB

Nr. 2 Juni 2016

Årgang 38

Bestyrelsen i DHK

Formand

Steen Larsen
Johan Rantzau Vej 17, Sø Søby
5610 Assens
tlf: 2624 7126
e-mail: steen@dansk-hovawart-klub.dk

Næstformand

Peter Mortensen
Hornsherredvej 232, Lyndby
4070 Kirke Hyllinge
tlf: 2018 3355
e-mail: peter@dansk-hovawart-klub.dk

Kasserer

Niels Møller Christensen
Gl. Møllevvej 7
6840 Oksbøl
tlf: 3027 9389
e-mail: kasser@dansk-hovawart-klub.dk

Bestyrelsesmedlem

Katarina Gaca
Møllevvej 33, Felsted
6200 Aabenraa
tlf: 2267 0154
e-mail: katarina@dansk-hovawart-klub.dk

Bestyrelsesmedlem

Laila Eriksson
Skinderupvej 3, Gørup
8832 Skals
tlf: 4016 7211
e-mail: laila@dansk-hovawart-klub.dk

Bestyrelsesmedlem

Pia Skovmose
Sømarken 2, Ollerup
5762 Vestre Skerninge
tlf: 2238 8239
e-mail: pia@dansk-hovawart-klub.dk

Bestyrelsesmedlem

Andreas Petersen
Drengstedvej 15
6780 Skærbæk
tlf: 2133 6099
e-mail: andreas@dansk-hovawart-klub.dk

1. suppleant

Lotte Jensen
Søkrogen 34
4281 Gørlev
tlf: 2090 8184
e-mail: lotte@dansk-hovawart-klub.dk

2. suppleant

Claus Harding Hansen
Hyldevænget 13
4550 Asnæs
tlf: 5965 1458
e-mail: claus@dansk-hovawart-klub.dk

Dansk Hovawart Klub (DHK) er den eneste specialklub for hovawarten under Dansk Kennel Klub.

DHK er medlem af

International Hovawart Federation
(IHF) www.ihf-hovawart.org

Klubbens medlemsblad

udgives fire gange om året:

Marts - juni - september - december

Deadline for artikler til bladet er d. 15. i måneden før bladet skal udkomme.

Artikler og fotos til bladet sendes til redaktionen på e-mail:
redaktionen@dansk-hovawart-klub.dk

DHKs hjemmeside:

www.dansk-hovawart-klub.dk

Tryk: www.gp-serigrafi.dk

Forside:

Hässleoffs Asterix-Jasminson
Ejer: Annelie Linnea Hällman
Foto: Steen Larsen

Bagside:

Loke (kaldet Kejser)
Ejer: Lea Yates,
Foto: Claus Harding Hansen

Redaktionen har ordet

Så har vi ordet igen her på redaktionen, og kalenderen fortæller med sit tydelige sprog, at sommeren er over os. Medlemsbladets format gør, at det er lige til at putte i lommen, tage med på ferie, og blive læst i pauserne mellem de gode gå- og cykelture med vores dejlige hovawarter.

Vi har en blandet buket sommerblomster til jer i dette nummer:

Kåringsudvalget v. Michael Ravn har foruden en reportage fra en af forårets mentalbeskrivelser, taget fat i nogle af de spørgsmål, der uvægerlig kommer op til overfladen, når disse arrangementer løber af stablen.

Klubbens store forårsudstilling i Fredericia blev noget af et internationalt til-løbsstykke. Hundeejere fra Tyskland, Finland, Frankrig og selvfølgelig Danmark gjorde sit til, at det blev en flot dag. Danskerne tog dog godt for sig af retterne. Desuden dukkede en lokal TV-nyhedsstation op, hvilket resulterede i en fin reportage fra arrangementet.

Sidst, men ikke mindst, lægger bladet sider til at dække et interview med æres-medlem Susan Arensbach. Hun fortæller bl.a. om, hvad der rent faktisk skete dengang i 1967, da de første hunde af racen hovawart kom til Danmark.

Og inden vi runder af her på siden, skal vi lige gentage en opfordring til jer kære medlemmer, om at sende små og store historier ind til bladet. Oplevelser som I og jeres hovawarter kommer ud for. F.eks. ”Hvordan var det, at få en lille ny hovawart i hjemmet for første gang?”. ”Sådan gik vores ferievandretur.”. ”Hvordan er det at være opdrætter?”. Muligheder er næsten uendelige. Kom med jeres bud på en artikel, som kan være med til at glæde andre hovawartejere i et af de kommende blade.

Redaktør-teamet Steen Larsen og Claus Harding Hansen - ønsker alle en dejlig sommer.

Da Hovawarten kom til Danmark

Vi sidder i Susan Arensbachs hyggelige stue. Kaffekopperne står på sofabordet. Bøger, papirer og fotoalbum om hovawarten ligger i nydelige små bunker rundt om os.

Anledningen til vores besøg skal findes i et forsøg på at give klubbens medlemmer indsigt i lidt af hovawartens indledende historie i Danmark. Der er efterhånden gået over 40 år siden, den første hovawart satte poten på dansk jord. Mange af vores medlemmer har ikke kendskab til netop dette kapitel og muligvis heller ikke om deres egen hunds forhistorie. Vi vil derfor med denne artikel forsøge at løfte lidt af sløret for, hvad der skete i nogle af de første år.

Susan Arensbach har gennem mange år sammen med andre tidlige medlemmer, om nogen været pioner i arbejdet omkring hovawarten. Hun har med sin viden om avl og opdræt og sine gode kontakter til den internationale hovawartverden (IHF), gennem en årrække været en næsten naturlig del af klubbens avlsudvalg. På det mere private plan har Susan sammen med sin mand Jørgen, bl.a. været yderst aktiv som opdrætter. Altid med en professionel tilgang til tingene. De havde sammen Kennel Su-Ja. Susan er æresmedlem af Dansk Hovawart Klub.

Susans forældre var de første til at indføre hovawarten til Danmark. Marie-Louise og Thorkild Dam tog initiativet, og Susan har været med hele vejen.

Thorkild Dam, Kennel Tungehøve

Claus (herefter "C"): Susan, du skal have mange tak for, at Merete og jeg måtte komme. Vi har jo "bagt" lidt op i klubben gennem nogle måneder, til at nu skal der ske noget på dette område.

Susan (herefter "S"): Ja, det kunne jeg forstå på jeres brev.

C: Godt; men kunne du tænke dig at starte med at fortælle lidt om, hvad du kan huske omkring, hvornår dine forældre for første gang kom på det med at skulle have hovawart?

S: Ja, det startede jo med, at min mor havde schæfer og så havde hun Australske terrier. Det var hendes avlsdyr. Og så var de på udstilling i Kiel, og dér var der en opvisning med hovawarter. De stod og så på brugshundearbejde, og så sagde min mor: "Nej, når vi ikke har vores schæfer mere, så kunne jeg godt tænke mig sådan én der". Så da der var gået to – tre år, og vores schæferhan var væk, så var det jo altså tiden til at anskaffe en hovawart. I mellemtiden havde de kontakt til Hr. og Fru Wiehe (avlskyndige fra det nordlige Tyskland) og den person, der havde Halja (Halja von der Warthebrücke). Vi skulle have to over til Danmark – en han og en tæve. Af praktiske grunde – hvis vi skulle avle. Jeg skulle have hanhunden og min far og mor tæven.

*(ZB 5692/67; DKK 319523/67) Arras v. d. Scherenburg og
(ZB 5675/67; DKK 319546/67) Halja v. d. Warthebrücke)*

Merete (herefter "M"): Boede du hjemme på det tidspunkt?

S: Nej, der var jeg på jordmoderskolen, og forlovet med Jørgen (Arensbach). Jeg var jo meget interesseret i de hunde, så jeg ville gerne have den ene. Det blev så arrangeret med, at vi skulle hente dem, og så kom Halja og Arras (Arras von der Scherenburg) til landet. Det har været i 67. Reglerne var, at de skulle i karantæne i tre måneder, så de kom ud på Emdrup Dyrehospital.

C: Det vil så sige, at de (familien Dam) importerer både Halja og Arras - altså to hvalpe, hvor der er et par måneder imellem? Hvordan kunne det være, at det lige blev dem?

S: Det var så Wiehe der bestemte det, sådan rent avlsmæssigt, hvad der kom op. Det var de meget interesserede i, også fordi det var jo deres hunde derude. De var meget om deres hunde. Så kom de op, de her stakkels dyr, fordi det var noget forfærdeligt noget ude på dyrehospitalet. De havde tynd mave fra de kom til de tog derfra. De fik alm. sild og røget sild, og der blev de altså behandlet rigtig dårligt. Man kunne lige se, hvordan det var gået med de dyrepassere. Hundene havde skidt over det hele, og når de så kommer ind, springer hvalpene op af glæde, og så har de fået én med kosten. Nå, det endte med, at min far og mor klagede til veterinærmyndighederne over behandlingen af hundene og forholdene. Så de fik faktisk lov til at få dem ud af karantænen før tid. Allerede dengang kunne man true med at gå til aviserne. Så de kom ud mod, at de så havde besøg af vores egen dyrlæge, og at de ikke kom ud mellem andre hunde. Det var så godt for dem; men sådan én som Arras, han tog skade af det. Jeg oplevede en gang, da en af mine unge piger – dér var jeg så færdig som jordemor – fik besøg af kæresten. Han gik op ad trappen, hvor Arras var. Arras blev åbenbart så bange, da han så manden i kedeldragten – han kom åbenbart lige fra arbejdet – at Arras sprang ud fra 1. sal ad et åbent vindue i vores soveværelse. Han *var* skadet. Det var gået ind på hans lystavle. Halja havde det lidt nemmere. Hun kom også hurtigere ud af karantænen end Arras – jeg ved ikke hvorfor; men sådan var starten på det, med deres liv.

M: Men det har været miljøet. Det har ikke været genetikken. Det har ikke været en dårlig hund?

S: Nej, bestemt ikke. Så dårlig var han heller ikke. Så gik vi til træning med dem. Det har min far og mor altid gjort. Så gik jeg til træning i politihundeforeningen og min far trænede i hjemneværnet. Ja, Arras trænede faktisk også i hjemneværnet. Han gjorde begge dele. Så kom vi jo til et par år længere henne, at de skulle på udstillinger. Vi tog jo meget på udstilling. Vi var i Tyskland, først til kuld fremstilling. Det var også et krav i betingelserne.

Tungehaves Arko til Kåring i Tyskland 1972

C: Var det altid i Tyskland man tog på udstilling?

S: Ja, men den første udstilling i Haslev på - Røde Hus hed gården på den gamle hovedvej. Det var faktisk den første udstilling vi havde herhjemme. Og der kom fru Wiehe og bedømte. Der var nogle og tyve tror jeg. Der var Graulund så også kommet ind i billedet på det tidspunkt (Leif Graulund - også en af de første opdrættere i DK).

C: Så tog I til andre udstillinger i Tyskland. Jeg indskyder lige en sætning her. Jeg kan huske for en del år siden i Buchholz Sprötze – det var med Rico og Becca. Det var en meget stor udstilling dernede – Wiehe Erinnerungschau – det var Hamborgafdelingen der var arrangør det år. Vi blev spurgt af en del tyskere, hvordan det gik med Dam-familien, og vi måtte med skam melde, at vi ikke vidste hvem de var.

M: Og vi kendte kun Arensbachfamilien. Men Sascha Bonde-Henriksen var med på den udstilling. Så fik vi spurgt hende, og hun svarede: ”Det er jo Susans forældre”. Så måtte vi jo hen igen til de mennesker og fortælle hvordan det hang sammen. Så fik vi den på plads (alle griner i stuen).

S: Der var mange som var interesserede i udstillinger. Så lavede vi en gruppe, som tog af sted. Til Buchholz og Burgdorf. Vi fløjtede meget rundt. Vi blev også ”Siegere”.

M: Hvad med Jørgen, havde han også interesse for hovawarten i starten. Blev han påvirket af din familie?

S: Ja, det havde han; men der var ikke noget tvang der. Han havde haft schæfer. I den første periode havde vi også schæfer.

Så begyndte Gisbert Langheim (ærespræsident for den tyske klub, RZV), at komme op og se Rottweilerklubbens tester, fordi vi påpegede nogle ting, når vi var dernede til Kåring. Noget vi syntes var helt forkert i forhold til – ja, for hovawarten var en helt anden race dengang. Når man kom gående på fortovet med en hovawart, så gik folk over på den anden side.

M: Var det fordomme – eller var det nogle stride hunde?

S: Det var begge dele. Der var virkelig nogle stride; men de stammede jo nokovre fra Øst. På et tidspunkt skulle vi på udstilling i Berlin – muren var der jo stadigvæk – det var lidt af en oplevelse. Aldrig i mit liv har jeg været så bange. Om det var tæt på Thale (øst Harzen) eller hvor det var. Hundene ud og bilen endevendt. Og de stod der med maskingeværer. Men det gik godt med udstillingerne der. Arras og Halja var typemæssigt meget forskellige. Halja havde et meget langt smalt ansigt. Hun var køn. Hun var en meget ædel hund. Elegant. Det er sjovt at have fulgt den udvikling der har været.

M: Halja og Arras fik jo så børn? Beholdt i nogle?

S: En hanhund i vores naivitet. Arras og Arko (Tungehaves) kunne ikke enes. De måtte holdes hver for sig.

C: Dine forældres kennel blev kaldt ”Tungehaves”. Hvor kom navnet fra?

S: De boede i nærheden af en skov, der hed Tungehaves. Nede ved Fakse. Ja, det er et lidt mærkeligt navn, hvis man ikke lige ved det. Jeg tror det kom sig af, at tyskerne også opkalder deres kennelnavne efter, hvor de bor.

Arko var en vidunderlig hund. Det var Arras også. Hver for sig var de vidunderlige. Han havde også et godt væsen.

Ulrik Arensbach og DKK 17320/68, Tungehaves Arko (Dansk-, Luxemburgsk- og International Champion, Hjemmeværnskåret og Politihundekåret)

Ja, vi var tit mange af sted til udstilling i Tyskland. Vi havde hundene med, tog på hotel og på udstillinger - og bankede tyskerne. Det havde vi megen glæde af, og det var godt for klubben. Det sammenhold havde en meget positiv virkning.

C: Tungehaves A-kuld efter Arras og Halja. Hvordan fandt man ud af det med hensyn til parringsmuligheder? Der var jo ikke ret mange i Danmark.

S: Der tog man jo til Tyskland. Det var så tyskerne der styrede det.

C: Jeg kan jo se at Halja og Arras bliver parret tre gange. Det var ikke gået i dag; men det var vel sådan man gjorde i gamle dage:

S: Vi havde jo ikke noget materiale, så det var den vej.

M: Hvad med temperamentet, var det meget anderledes den gang?

S: Der var stadig noget af det tyske; men det blev vandet ud efterhånden. Det var ikke nemt at løbe i en hanhundegruppe til en udstilling. Heldigvis er det vandet ud; men man vil vel stadig gerne se, at det er en brugshund?

Danskerne skal også passe på, at de ikke vander det for meget ud, så det til sidst ikke er en hovawart.

Vi så på ture, hvordan hundene gik langs grænsen mellem Øst- og Vesttyskland. Det var hovawarter, rottweilere og schæfere. Det var utroligt, at det kunne gå, for de løb rundt mellem hinanden.

C: Mange af dem blev også aflivet efter murens fald. Jeg har i øvrigt læst noget om en af de ture, hvor I har været sydpå. Jeg tror, at Maj-Brit Andersen en gang har skrevet en artikel til et af de første blade. Jeg var overrasket over, hvordan I kunne have hundene med.

S: Vi lejede en bus.

M: Sad de i bure?

S: Nej, nej. Det gik godt. Det var sjovt. Jeg kan ikke huske om vi gjorde det en eller to gange. Vi havde det simpelthen så sjovt, og det gav sammenhold. Så lærte man nogle andre at kende – også nogle tyskere.

Min første parring i udlandet var så nede hos Ute. Det er jo et gammelt bekendtskab. Jeg har jo kendt Ute (Steinger, Kennel Rumesburg) i mange år. Tyskerne tog godt imod os. De syntes, at det var spændende. Vores tæve hed Mille (fra Max Andersen). Ja, det var jo en hel dagsrejse. Vi skulle jo til Bayern. Det var Gisbert (Langheim) der havde udvalgt hvilken hanhund vi skulle have. Han sagde så, at det skulle være Arko vom Driescher Hof.

Og så kørte vi ellers af sted – hanhundejeeren boede jo som sagt langt nede i Bayern. Vi havde en overnatning undervejs, så vi kun havde den sidste tredjedel tilbage. I skal tænke på, at det ligger mange år tilbage. Og bilmæssigt! Så almindeligt var det jo heller ikke. Det var sådan lidt puha – så langt havde vi aldrig været før. Nå, men vi kom ned til Ute, og hun havde så valgt et eller andet sted vi skulle mødes. Hun skulle nok vise os vej det sidste stykke. Vi kom da også derned, og hun kom og hentede os – og mit tysk var rigtig dårligt. Der kunne jeg ikke andet end mit skoletysk; men Ute, hun brugte arme og ben, og så var hun fra Kölnområdet, så hun forstod mange af de ord jeg sagde fra det frisiske. Ute forklarede og vi fik parret hunden. Den hanhund var meget parringssikker. Gisbert ville ikke have, at vi skulle køre et sted hen, hvor det ikke lykkedes. Det var lige ”vupti”, så var det overstået.

S (tager et fotoalbum frem): - Jeg har en masse billeder her. Det kan være, at jeg skal sætte mig i midten. Det var dengang man lavede billeder.

S: Så var vi på tur og havde børnene med. Her er bl.a. Jørgen, Grete Keller og Grete Ørn. Og så kørte vi af sted i Jørgens ambulance. Den lavede vi om

til en camper. Kommunehospitalet havde fem eller seks af de der engelske.

Så skulle Falck overtage det. De solgte dem og vi købte én. En af vores venner var ophugger og Jørgen gik i gang med at renovere den. Vi har haft mange gode ture i den. Vi kunne overnatte i den. Der var køleskab og gas i.

HO 83-12103, Quanda von der Höripforte

S: Der var vi nede og hente Quanda von der Höripforte. Det var hende der bankede tyskerne sønder og sammen – på udstillinger. Hun vandt virkelig mange udstillinger. Vi kørte ned til Bodensøen for at hente hende; og så på vejen hjem var vi på udstilling nede i det sydlige Tyskland. Efter vores første besøg sagde Quandas ejer, at han ikke ville af med hende. Jeg kunne se på nogle af de andre hvalpe. Så sagde jeg, at det var bare ærgerligt, for jeg ville ikke have andre - og så kørte vi derned - og hentede hende.

Merete: Du var faktisk en rigtig strid hvalpekøber, når du sagde sådan.

S: Jeg vidste jo godt, hvad jeg ville have.

M: Og det har han nok haft respekt for.

S: Ja, det havde han. Han havde også Ute som mellemmand. Ute kendte ham.

S: Så kørte vi på udstilling, og det var en af de to brødre der var dommer. Karl-Heinz. Jeg kan ikke huske hvad den anden hed. Dommeren kiggede på det lille pus vi havde med og så sagde han: ”Det er en Höripforte”. Og han havde overhovedet ikke set eller hørt noget om det inden. ”Hvordan kan du vide det?” spurgte jeg dommeren. Dommeren svarede, at det kunne han se på linjerne. Det var imponerende.

C (drillende): Det har han da vidst i forvejen.

S: Nej, det vidste han da i hvert fald ikke!!

.... og så gik snakken videre ned ad mindernes landevej; ledsaget af kaffe og hjemmebagte boller. Tak til Susan for gæstfrihed, og lån af billeder.

Merete og Claus Harding Hansen

DHK specialudstilling

DHKs efterårsudstilling d. 4. september 2016.

Dyrskuepladsen, Roskilde.

Udstillingen starter kl. 10. Indskrivning fra kl. 9.00.

- Tilmelding via www.hundeweb.dk.
- Tilmeldingsfrist 31. juli 2016. Husk, at vi ikke har "Mellemlasse" på udstillingen.
- IHF-Dommer: Sabine Jacobs, Tyskland

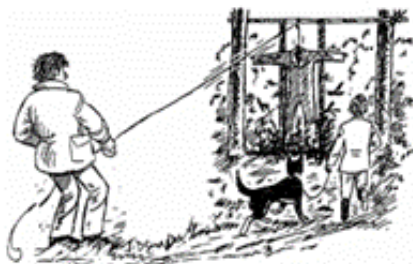
Og igen, igen ...

...gratis tilbud om at udstille til alle hvalpe, der på udstillingsdagen aldersmæssigt kan stille op i "Baby- (3-6 mdr.) eller Hvalpeklassen (6-9 mdr.)".

Udstillingen starter kl. 10. Tilbuddet gælder alle FCI-hovawarthvalpe, ligeledes hvalpe importeret fra andre lande.

Også her tilmelding på www.hundeweb.dk. Spørgsmål om udstillingen sendes til udstilling@dansk-hovawartk-klub.dk

Sidste nyt fra Kåringsudvalget

Vinterens planlægning af mentalbeskrivelser for 2016 er nu på skinner og afviklingen er begyndt. Første DKK-mentalbeskrivelse blev afholdt 1. maj i Slingerup på Sjælland med fuldt hold - 9 hovawarter og en labrador havde tilmeldt sig.

1. maj er tidligt på året og vejret kan være noget svingende, men igen i år var vi heldige med vejret. Højt solskin fra 7 morgen, hvor vi startede opstillingen af banen til 17 eftermiddag, hvor vi som altid evaluerer dagen sammen med mentalbeskriverholdet fra DKK.

Alle hunde gennemførte beskrivelsen og fra Kåringsudvalget skal der lyde et tillykke til:

Hova-Vaengets Darwin (DK06273/2015) og Peter Henriksen

Hova-Vaengets Dexter (DK06274/2015) og Ditte Marie Langhans og Peter Krogtoft

Hova-Vaengets Debbie (DK06277/2015) og May-Britt Klindt Schlicker

Hova-Vaengets Dinah (DK06278/2015) og Lene Brohus og Michael Ravn

Hova-Vaengets Dea (DK06279/2015) og Beate og Lars Weitemeyer

Cleohov's Baltra (DK06110/2015) og Nete Svaneeng

Løke (DK05921/2015) og Lea Yates

Aura (DK05922/2015) og Jytte og Villy Nielsen

Også et tillykke til de tre opdrættere, Merete og Claus Harding Hansen, Katarzyna Gaca og Andreas Petersen.

Aura og Villy Nielsen

Vi har set en stigning af tilskuere til vores mentalbeskrivelser og det er meget glædeligt at interessen for at se, hvordan en mentalbeskrivelse afvikles, er opadgående. Udover at det er en dag hvor hundene skal beskrives, vil vi også meget gerne lægge vægt på det sociale – en dag hvor vi sammen får mulighed for at afmystificere holdningerne til mentalbeskrivelserne. Vi hører ofte: ”Nej min hund skal ikke mentalbeskrives, for jeg skal ikke bruge den til avl”. Nej, men har I ikke som hundeejer brug for at vide, hvordan jeres hund reagerer på uventede påvirkninger, når I færdes i byen, blandt mange mennesker eller ude i naturen? Det mener jeg er en vigtig viden at have. Udover at det er et rigtig godt værktøj til ejeren, er det også et værktøj, som opdrætterne og DHK bruger for at sikre, at vi avler i den rigtige retning i forhold til racestandard. Vi kan fra DHK’s side kun anbefale, at I fremstiller jeres hunde minimum til DKK-mentalbeskrivelsen, men allerhelst også til den udvidede mentalbeskrivelse.

Vi fik stillet mange spørgsmål på dagen i Slangerup og nogle som vi ofte høre er: ”Hvor tidligt kan/skal jeg fremstille min hund til DKK-mentalbeskrivelse?”; ”kan beskrivelsen påvirke min hund negativt, så den får en dårlig oplevelse med hjem, hvis den er for ung?”; ”skal jeg træne til beskrivelsen?” eller ”jeg er ikke en erfaren hundefører, så jeg får nok lavet noget skidt”.

Jeg kan starte med at sige, det er ingen konkurrence om at få dagens bedste hund, men derimod at få et godt kendskab til sin hund. Det er meget vigtigt at have i bagehovedet.

”Hvor tidligt skal jeg stille min hund?”. Ifølge DKK’s regelsæt, kan du stille din hund fra den er fyldt 10 mdr.. Kåringsudvalgets anbefaling er at hunden stilles i 12-14 mdr. alderen, inden man lægger den store træningsmængde på, andet end let lydighed og den sociale træning.

”Vil din hund få en dårlig oplevelse med hjem?”. Mentalbeskrivelsen er opbygget i momenter, der gradvis udsætter hunden for større og større påvirkninger igennem de ca. 45 min. en beskrivelse tager. Hvert moment afsluttes med tre afreaktioner som nøje iagttages af beskriveren og testlederen. Hvis en hund ikke når at af reagere imellem momenterne, vil den bygge op og påvirkningen vil stige til næste moment; men det er meget erfarne DKK-beskrivere som bruges. De vil afbryde beskrivelsen, hvis de ser det mindste tegn på at hunden er påvirket af situationen – I kan være sikre på, at jeres hund er i trygge hænder under beskrivelsen, samt at der sikres at hundens sidste oplevelse på dagen er god.

”Skal man træne momenterne i beskrivelsen?”. Nej, det skal man ikke. Det er ikke den trænedede adfærd, vi ønsker at se, men derimod den arvelige. Træning i momenterne kan ligeledes give den forkerte adfærd i forhold til det som beskrivelsesskemaet viser, og som vi ønsker i forhold til raceprofilen.

”Jeg er ikke en erfaren hundefører, så jeg får nok lavet noget skidt”. DKK-teamlederen for beskriverne starter dagen op med en grundig vejledning i, hvad der skal foregå på dagen. Som der tit bliver sagt - det er hundens dag – hundens dag i tivoli. Det eneste du som hundefører skal, er at lytte og følge testlederens instrukser. Testlederen beskriver nøje mellem hvert moment, hvad der skal ske næste gang, så du skal i realiteten kun føre din hund i snor mellem momenterne – og rose din hund, når du får besked fra testlederen. Ingen kommandoer eller godbidder i forløbet. Så, nej, du behøver ikke være en erfaren hundefører. Du skal bare lytte og være afslappet.

Loke (kaldet Kejser) og Lea Yates

Cleohov's Baltra var også til beskrivelse

Når I læser dette indslag, vil DKK-mentalbeskrivelsen 5. juni i Slangerup også være gennemført med fuldt hold, desværre kun med 3 hovawarter, resten af anden race. Referat fra dagen vil komme i næste blad.

DKK-mentalbeskrivelse og udvidet mentalbeskrivelse afholdes i Toftlund i Jylland d. 8. – 9. oktober. Der er 3 ledige pladser til DKK og 2 ledige pladser til den udvidede. Hvis I går med tanker om deltagelse til beskrivelserne i Toftlund, vil jeg gerne opfordre jer til, at I får tilmeldt hurtigst muligt. Hvis det skulle vise sig at beskrivelserne bliver overtegnede, vil vi i godt tid kunne planlægge en ekstra plads eller hjælpe med at få plads hos andre klubber.

I kraft af, at der opdrættes flere kuld hvalpe i Danmark, forventer vi også, at der kommer flere til mentalbeskrivelserne. Derfor arbejder vi på at planlægge beskrivelser i alle tre landsdele. Det er på tegnebrættet i øjeblikket, at placere DKK-mentalbeskrivelser på Sjælland og i Midtjylland; og udvidet mentalbeskrivelse på Fyn. Det kan vi berette mere om i næste blad. Vi har også udvidet Kåringsudvalget med Sarah Nielsen fra Mors. Dette for at kunne lægge opgaverne ud på flere hænder; men også for at jeg ikke skal bruge så meget tid på landevejen, når der afvikles beskrivelser i Jylland. Sarah er uddannet DKK-mentalbeskriver, testleder til den udvidede mentalbeskrivelse og brænder for mentalbeskrivelser i det hele taget, så vi glæder os til samarbejdet.

Kåringsudvalget består nu af:

Formand for Kåringsudvalget: Michael Ravn

Udvalgsmedlemmer: Lotte Jensen, Ulla Benz og Sarah Nielsen.

Birgit Henningsen og Frodewin aus der Grauzone, DK15987/2012, var til den udvidede mentalbeskrivelse sidste år (og bestod). Havde HD-resultatet "A", men manglede et udstillingsresultat for at kunne få avlskårsbeviset (AK). Udstillingsresultatet er nu på plads og AK-beviset dermed i hus. Tillykke til Birgit og Frodewin.

Har i spørgsmål eller forslag, er I meget velkomne til at kontakte kåringsudvalget på kaaring@dansk-hovawart-klub.dk.

Kåringsudvalget v. Michael Ravn

Beate Weitemeyer og Hova-Vaengets Dea

DHK's Forårsudstilling i Fredericia

Forårets udstilling i Fredericia i Madsbyparken d. 29. maj blev på flere måder en meget flot udstilling.

Endnu engang holdt vejrguderne hånden over os, og leverede et flot vejr; men det bedste var, at der deltog 35 hunde, som kom fra Danmark, Finland, Tyskland og Frankrig.

Igen havde deltagerne mulighed for at få pudset de sidste finesser af inden udstillingsstart, hvor Pia Skovmose gav gode råd ved ringtræningen.

Til denne udstilling, havde klubben inviteret IHF-dommer Beatrice Holder fra Tyskland til at bedømme alle hundene, og som altid til klubbens udstillinger, fik hver hund en grundig bedømmelse med en udførlig beskrivelse.

Gennem hele dagen var der mange mennesker, som kom forbi for at se på de mange flotte hunde og midt under det hele, fik vi også besøg af Fredericia lokal-TV, som lavede en 5 min. reportage fra dagen (den kan ses på nettet på flg. adresse: www.youtube.com/watch?v=XXsXZAhC2vg (ca. 2½ min efter start)), en rigtig fin måde at fortælle mere om racen til mange mennesker.

Endnu engang stor tak til klubbens udstillingsudvalg, som er Vibeke Stengaard, Carsten Nielsen og Katharina Gaca, der igen leverede et flot arrangement.

Næste udstilling er i Roskilde, d. 4. september. Her afholdes udstillingen igen i forbindelse med "Store Hestedag" og denne gang er det IHF-dommer Sabine Jacobs der kommer. Det er allerede nu muligt at tilmelde sig til denne udstilling på "hundeweb". Der er et link på klubbens hjemmeside.

Foto og tekst: Steen Larsen

Avlsudvalg:

Sascha Bonde Henriksen
Agervigvej 8, 6800 Varde
Tlf: 7526 7678
e-mail: avl@dansk-hovawart-klub.dk

Vibeke Stengaard

Skovgårdsparken 74, 7080 Borkop
Tlf: 2328 8028
e-mail: avl@dansk-hovawart-klub.dk

Udstillingsudvalg:

Katharina Gaca tlf: 2267 0154
e-mail: udstilling@dansk-hovawart-klub.dk
Peter Mortensen tlf: 2018 3355 (Sjælland)
e-mail: udstilling@dansk-hovawart-klub.dk

Kåringsudvalg:

Michael Ravn
Katrinedal 8, 4520 Svinninge
Tlf: 5926 4414
e-mail: kaaring@dansk-hovawart-klub.dk

Lotte Jensen

Søkrøgen 34, 4281 Gørlev
Tlf: 2090 8184
e-mail: kaaring@dansk-hovawart-klub.dk

Ulla Benz

Rorløkken 27, 2730 Herlev
Tlf: 4453 1139
e-mail: kaaring@dansk-hovawart-klub.dk

Sarah Nielsen

e-mail: kaaring@dansk-hovawart-klub.dk

Brugshundeudvalg:

Peter Mortensen
Hornsherredvej 232, Lyndby
Tlf: 2018 3355
e-mail: brugshund@dansk-hovawart-klub.dk

Medlemsudvalg:

Laila Eriksson
Skinderupvej 3, Gørup
Tlf: 4016 7211
e-mail: medlemsudvalg@dansk-hovawart-klub.dk

Webmaster:

Glenn Solevad
Teglværksvej 16, 5620 Glamsbjerg
Tlf: 4016 6701
e-mail: web@dansk-hovawart-klub.dk

Udvalg i Dansk Hovawart Klub

Indbetaling til DHK

Indbetaling af deltagegebyr til arrangementer skal indbetales til klubbens bank på følgende konto:

Reg.nr: **5391** Kontonr. **0249855**

- med tydelig angivelse af indbetaler og oplysninger om hvad beløbet dækker.

Dansk Hovawart Klubs takster i 2016:

Årskontingent :

Enkelt medlemskab	375,00
Familie medlemskab	475,00

Hvalpetest:

Hvalpetest pris pr. hund	
Medlem/ikke medlem	120/200

DKK-mentalbeskrivelse:

Medlem/ikke medlem	350/500
--------------------	---------

Udvidet mentalbeskrivelse:

Medlem/ikke medlem	650/900
--------------------	---------

Udstilling:

Hvalpeklasse	255,00
Andre klasser	365,00

Brugssprøver:

Medlem/ikke medlem	125/200
--------------------	---------

Hjælp fra AU/optagelse på hvalpeliste:

Medlemmer	GRATIS
-----------	--------

Specialtilbud til opdrættere - kontakt
Laila Eriksson, *Medlemsudvalget*

Næste nummer udkommer september 2016